

956.

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI
SPOŁECZNEJ**

z dnia 14 grudnia 1932 r.

w sprawie czasowego zmniejszenia liczby dni pracy,
uważanych za tydzień podlegania obowiązkowi za-
bezpieczenia na wypadek bezrobocia, w odniesieniu
do niektórych kategorii bezrobotnych robotników
sezonowych.

Na podstawie art. 2 ust. 2 i art. 41 ustawy
z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek

bezrobocia, której tekst jednolity został ogłoszony w załączniku do obwieszczenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 24 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 555), zarządzam co następuje:

§ 1. Zmniejsza się do 4-ch liczbę dni pracy, uważanych za tydzień podlegania obowiązkowi zabezpieczenia w okresie 12 miesięcy przed dniem zgłoszenia prawa do zasiłku, w odniesieniu do bezrobotnych robotników sezonowych wszystkich kategorii, za których wkładka wynosi 4% (§ 1 rozporządzenia z dnia 6 lipca 1932 r. — Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 559), na warunkach wymienionych w § 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Postanowienie poprzedniego paragrafu odnosi się do tych robotników sezonowych, którzy zgłosili lub zgłoszą swe prawo do zasiłków w okresie od dnia 1 grudnia 1932 r. do 31 stycznia 1933 r.

Bezrobotni robotnicy sezonowi, którzy przed 1 grudnia 1932 r. zgłosili swe prawo do zasiłków, lecz zasiłków tych nie uzyskali z powodu braku warunków, przewidzianego w art. 2 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, mogą do dnia 31 stycznia 1933 r. dokonać ponownego zgłoszenia prawa do zasiłków. W tym jednak wypadku przy ustalaniu okresu uprawnień bezrobotnych do świadczeń wzięta będzie za podstawę data ponownego ich zgłoszenia o zasiłek.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*